

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจสัมพันธภาพในข้อความและความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจสัมพันธภาพในข้อความของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ระดับปริญญาตรี ทุกคณะในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ซึ่งสุ่มมาด้วยวิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบธรรมชา (Simple Random Sampling) โดยสุ่มมามหาวิทยาลัยละ 5% ดังนั้นคือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ 182 คน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 143 คน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 95 คน และมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม 63 คน รวมทั้งสิ้น 483 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามวัดความเข้าใจสัมพันธภาพในข้อความ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างให้

ครอบคลุมประเภทของสัมพันธ์ภาพในข้อความทั้ง 16 ชนิด ที่ต้องการจะวัด และฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ประกอบด้วย บทอ่าน 4 บท และคำถามปรนัยท้ายบทอ่านทุกบทเพื่อวัดความเข้าใจเรื่องที่อ่าน จำนวน 22 ข้อ และบทอ่านโคลง 1 บท จำนวน 18 ข้อ รวม 40 ข้อ แบบสอบทั้ง 2 ฉบับ ได้ผ่านการตรวจพิจารณาในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ท่าน และผ่านการวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าระดับความยาก ค่าอ่านาจจำแนก และค่าความเที่ยง พบว่า แบบสอบฉบับที่หนึ่งมีระดับความยากระหว่าง 0.20 ถึง 0.79 ค่าอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.20 ถึง 0.70 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92 แบบสอบฉบับที่สองมีระดับความยากระหว่าง 0.33 ถึง 0.79 ค่าอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.20 ถึง 0.67 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.81 จากนั้น ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่คัดเลือกไว้ นำมาตรวจให้คะแนน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ดังนี้

1. ตรวจให้คะแนนแบบสอบแต่ละฉบับด้วยวิธี 0 - 1 (Zero - One Method) คือ ข้อผิดได้ 0 คะแนน ข้อถูกได้ 1 คะแนน
2. หาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล คือ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละของค่ามัชฌิมเลขคณิต และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความ และคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร ในเชิงบวก ($r_{XY} = 0.597$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความของนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 46.59 ของคะแนนเต็ม และสัมพันธ์ภาพในข้อความประเภทที่นักศึกษาทำได้ถูกต้องเกินกว่าร้อยละ 50 คือสัมพันธ์ภาพในข้อความประเภทการแสดงเหตุ-ผล (cause/result) และการแสดงเวลา (time)

3. ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษาคึกเป็นร้อยละ 47.29 ของคะแนนเต็ม

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการคำนวณค่าทางสถิติของคะแนนจากแบบสอบวัดความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความ และคะแนนจากแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{XY} = 0.597$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่า ความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่มีความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความสูง มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงด้วย ในทางตรงข้าม นักศึกษาที่มีความเข้าใจในสัมพันธ์ภาพในข้อความต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษต่ำด้วย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จอห์น อี แลคสตรอม, แลรี เซลิงเกอร์ และ หลุยส์ ทริมเบิล (John E. Lackstrom, Larry Selinker and Louis Trimble 1975 : 15-18) แลรี เซลิงเกอร์, หลุยส์ ทริมเบิล และ โรเบิร์ต โรแมน (Larry Selinker, Louis Trimble and Robert Vroman 1974 : 27-31) แฟรงค์ สมิธ (Frank Smith 1971 : 36) หลุยส์ ทริมเบิล (Louis Trimble 1979 : 4-12) และ บาบารา วิกกิน (Barbara Wiggin 1977 : 101-108) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการผูกพันรูปเรื่องและสัมพันธ์ภาพในข้อความ พบว่า การเน้นการสอนให้ผู้เรียนติดตามเรื่องผูกพันรูปเรื่องที่ปรากฏในข้อความและการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความขณะอ่าน มีส่วนช่วยเสริมความเข้าใจในการอ่านได้

2. จากการคำนวณค่าทางสถิติของคะแนนจากแบบสอบวัดความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความไม่ถึงร้อยละ 50 ซึ่งอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแนวการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ยังมิได้มีการเน้นสอนให้ผู้เรียนเข้าใจถึงสัมพันธ์ภาพในข้อความประเภทต่าง ๆ มากเท่าที่ควร โดย

เฉพาะเมื่อครูสอนภาษาส่วนใหญ่หยุดการสอนภาษาไว้แค่ระดับประโยคและเน้นสอนการผูกพันรูปเรื่องมากเกินไป โดยไม่ได้เห็นว่า เครื่องผูกพันรูปเรื่อง และเครื่องสัมพันธ์ความที่ใช้เชื่อมประโยคหรือข้อความนั้นบ่งบอกถึงสัมพันธภาพในข้อความประเภทต่าง ๆ อย่างไร ซึ่งการสอนเรื่องเครื่องสัมพันธ์ความนั้น ควรมีการสอนให้ผู้เรียนรู้จักหน้าที่ด้านความหมายของเครื่องสัมพันธ์ความเพื่อให้เข้าใจถึงสัมพันธภาพในข้อความประเภทต่าง ๆ และเกิดความคิดรวบยอดในสิ่งที่อ่าน จึงจะนับได้ว่าเป็นประโยชน์ในการอ่านอย่างแท้จริง (ผ่าน บาลโพธิ์ 2528 : 27-35)

จากรายละเอียดการตอบแบบสอบถามวัดความเข้าใจสัมพันธภาพในข้อความ พบว่าประเภทของสัมพันธภาพในข้อความที่นักศึกษาทำได้ถูกต้องมากที่สุดและตอบถูกมากกว่าร้อยละ 50 คือ การแสดงเหตุ-ผล (cause/result) รองลงมาคือ การแสดงเวลา (time) ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าสัมพันธภาพในข้อความทั้ง 2 ประเภทนี้ มักมีเครื่องผูกพันรูปเรื่องที่แสดงไว้ให้เห็นในข้อความอย่างชัดเจน และเป็นสัมพันธภาพในข้อความที่นักศึกษาพบเห็นบ่อย จึงเกิดความคุ้นเคยกับสัมพันธภาพในข้อความประเภทนี้ และสามารถระบุสัมพันธภาพดังกล่าวได้ ส่วนสัมพันธภาพในข้อความประเภทที่นักศึกษาทำได้ถูกต้องน้อยที่สุดคือ การแสดงความเป็นไปได้ (possibility) ซึ่งแม้ว่าสัมพันธภาพในข้อความประเภทนี้จะมีเครื่องผูกพันรูปเรื่องที่แสดงไว้อย่างชัดเจน แต่กับปรากฏว่านักศึกษาไม่เข้าใจว่าเครื่องผูกพันรูปเรื่องที่แสดงไว้บ่งบอกสัมพันธภาพในข้อความประเภทใด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสัมพันธภาพในข้อความประเภทการแสดงความเป็นไปได้ ไม่ได้ได้รับการเน้นจากครูผู้สอนมากนักในระดับมัธยมศึกษา ทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจสัมพันธภาพในข้อความประเภทนี้มากเท่าที่ควร

3. จากการคำนวณค่าทางสถิติของคะแนนจากแบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษพบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษาไม่ถึงร้อยละ 50 จัดว่าอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ กุสุมา มะนะสุนทร (2519 : 78-90) ณัฐวิมล ฌ.บั้น (2522 : 58-62) วนิตา พันธุ์แก้ว (2523 : 43-45) วิไล ชีวเจริญกุล (2523 : 58-63) และอุบล สุวรรณชัยรบ (2523 : 51-53) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในด้านทักษะต่าง ๆ ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และพบว่าความสามารถในการอ่านของนักศึกษาระดับ

ปริญญาคืออยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ และอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้ อาจมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ไม่มีความสนใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้ไม่ยอมอ่าน ไม่มีความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านทำให้อ่านข้อความแล้วไม่เข้าใจ หรือมีปัญหาด้านภาษา คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ อันจะเป็นอุปสรรคต่อการอ่าน ดังนั้นผู้สอนภาษาอังกฤษจึงน่าจะมีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการสอน เปลี่ยนแปลงวิธีการสอนเนื้อหาที่นำมาสอนให้น่าสนใจ และจัดเพิ่มโปรแกรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ควรจัดให้มีการอบรมครูอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในด้านการสอนอ่าน เพื่อส่งเสริมให้การสอนอ่านภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และเพื่อให้ครูอาจารย์ได้รับความรู้ เทคนิคใหม่ ๆ ในการสอนอ่าน
 - 1.2 ควรบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจถึงลักษณะของสัมพันธภาพในข้อความภาษาอังกฤษไว้ในประมวลการสอน
2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะสัมพันธภาพในข้อความเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดในเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้เพราะความรู้ความเข้าใจสัมพันธภาพในข้อความมีส่วนช่วยเสริมความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.2 ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ประโยคต่าง ๆ ในข้อความที่อ่านนั้นมีความสัมพันธ์กันในลักษณะต่าง ๆ โดยประโยคแต่ละประโยคในข้อความหนึ่ง ๆ มิได้อยู่อย่างโดดเดี่ยว แต่ประโยคเหล่านี้จะเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันทำให้ข้อความนั้น ๆ มีสัมพันธภาพ และผู้เรียนจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น ถ้าสามารถเข้าใจสัมพันธภาพเหล่านี้
 - 2.3 ผู้สอนควรคัดเลือกบทอ่านที่จะช่วยเสริมความเข้าใจสัมพันธภาพในข้อความมาใช้ในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้กับผู้เรียนระดับอื่น เพื่อศึกษาว่าผลการวิจัยที่ได้ มีความคล้ายคลึง หรือแตกต่างจากผลการวิจัยครั้งนี้อย่างไร และเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับ ไปประกอบการพิจารณาในการจัดโปรแกรมการสอนอ่าน

3.2 ควรมีการวิจัยถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความแตกต่างของคณะที่ นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ว่ามีผลต่อความสามารถในการอ่านหรือไม่

3.3 ควรมีการวิจัยในลักษณะของการทดลองสอนความเข้าใจสัมพันธ์ภาพ ในข้อความโดยเฉพาะ และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษา อังกฤษของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบปกติที่เน้นคำศัพท์และโครงสร้าง กับนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนเรื่องสัมพันธ์ภาพในข้อความ เพื่อจะได้ทราบว่าผลสัมฤทธิ์ แตกต่างกันหรือไม่ และเพื่อจะได้ทราบว่าผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปปฏิบัติได้หรือไม่ และมีผลสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้น้อยเพียงใด